

LESSON 3

KING BIMBISARA

The Buddha's first royal Patron

King Bimbisara had earlier offered half his kingdom to the ascetic Gotama which he turned down because he wanted to search for Enlightenment. King Bimbisara had asked him to return to Rajagaha to enlighten him should the ascetic find what he was looking for.

When Gotama became the Buddha, The Enlightened One, he did not forget his promise to come back. Followed by a large number of his disciples, he decided to revisit Rajagaha. His fame as a religious teacher was spreading in the city and it eventually reached the ears of King Bimbisara.

သင်ခန်းစာ (၃)

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး

မြတ်စွာဘုရား၏ ပထမဦးဆုံး ဥပါသကာမင်း

မြတ်စွာဘုရား ဒုက္ခအားလုံးချုပ်ငြိမ်းရာ တရားကို ရှာဖွေနေချိန်တွင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက သူ၏ တိုင်းပြည် တစ်ဝက်ကို အပိုင်စား အုပ်ချုပ်ရန်ပေးခဲ့သော်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် လက်မခံခဲ့ပေ။ မင်းကြီးက မြတ်စွာဘုရား ရှာဖွေသော တရားကို တွေ့လျှင် သူ၏ တိုင်းပြည်ရာဇဂြိုဟ်အားပြန်လာ၍ သူ့အား တရားဟောပေးပါရန် လျှောက်ထားခဲ့လေသည်။

မြတ်စွာဘုရား သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ရရှိပြီး နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုပြီးနောက် ပေးထားသည့် ကတိအတိုင်း နောက်လိုက်တပည့်သံဃာများစွာဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်တိုင်းပြည်သို့ ပြန်သွားရန် ဆုံးဖြတ်တော်မူခဲ့တယ်။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ကျော်စောသော သတင်းတို့သည် မြို့ရွာအနှံ့ ပျံ့နှံ့နေပြီး ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးဆီသို့ နောက်ဆုံးရောက်လာလေသည်။

On hearing that the Buddha had arrived at the city's gateway, the king went out with a large number of his subjects to welcome the Buddha and his disciples. He approached the Buddha and paid his respects, but some of his subjects did not know to whom they should pay respects: the Buddha or Venerable Kassapa. They wondered whether the Buddha was leading a Holy Life under Venerable Kassapa or the reverse as both were highly respected religious teachers.

The Buddha read their thoughts and asked Venerable Kassapa why he had given-up his fire-sacrifice. Understanding the motive behind the question Venerable Kassapa explained that he preferred the peaceful state of Nibbana to useless sensual pleasures. After this he fell at the feet of the Buddha and said, “My teacher, Lord, is the Exalted One: I am the disciple.”

မြတ်စွာဘုရားသည် မြို့တံခါးဝသို့ရောက်ရှိနေပြီဟူသော သတင်းကို သိလျှင်သိချင်း မင်းကြီးသည် မှူးမတ် အပေါင်းပါ များစွာတို့နှင့် ကိုယ်တော်တိုင်ဖူးမျှော်ရန် မြတ်စွာဘုရားနှင့်သံဃာတော်များဆီ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ မင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားရှေ့မှောက်၌ ဝတ်ချကန်တော့လေသော်လည်း၊ မင်းကြီး၏မှူးမတ်များနှင့်နောက်ပါ များတို့သည် မည်သူကို ဂါရဝပြုသင့်သည်ကို မသိနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတော့သည်။ မြတ်စွာဘုရားနှင့်အရှင်မဟာကဿပ ရဟန်းတို့ နှစ်ပါးတွင် သာသနာ့ဘောင်၌ မည်သူက မည်သူထံ တပည့်ခံသည်ကို ဝေခွဲမရနိုင်ခဲ့ကြပေ။ နှစ်ပါးလုံးသည် လွန်စွာအရေးပါပြီး မြင့်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်လင့်ကစား မည်သူကို ဝတ်ပြုကန်တော့ရန် မသိနိုင်ဖြစ်နေ တော့သည်။

ထိုအခြင်းအရာကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်မဟာပဿပအား ငါ့ရှင် အဘယ်အကြောင်း ကြောင့် မီးလှုံခြင်းအယူဝါဒကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါသလဲဟု မေးတော်မူလေသည်။ လိမ္မာပါးနပ်ပြီး ဉာဏ်ကြီးသော မဟာကဿပရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ မေးခွန်းရဲ့ရှည်ရှယ်ချက်ကို သိသဖြင့် “အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် ကာမဂုဏ်တို့၌ မွေ့လျော်ခြင်းထက် ကိလေသာခပ်သိမ်းငြိမ်းအေးသော မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ပိုမို၍ လိုလားသောကြောင့်ပါ အရှင်ဘုရား”ဟု ဆိုကာ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရင်း၌ ဦးခိုက်ကာ မြတ်သော အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အတုမရှိသော ဆရာပါ။ တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရား၏ တပည့်သာဝကပါဘုရားဟု ဆိုလေသည်။

The devout people were very glad to hear of the conversion. The Buddha then preached the Dhamma, and King Bimbisara attained the first stage of Sainthood. After realizing the doctrine, King Bimbisara addressed the Buddha, “Formerly, O Reverend Sir, when I was a prince, I had five wishes. They are now fulfilled. My first wish was to become king. My second wish was that a Fully Enlightened One should visit my country. My third wish was that I should associate with such Enlightened One. My fourth wish was that He should preach to me the doctrine. My fifth wish was that I should understand that doctrine. Now all these five wishes are fulfilled.”

Out of gratitude for this spiritual gift from the Buddha, King Bimbisara gave a park with a quiet bamboo grove for the use of the Buddha and his disciples. This park was named the Bamboo Grove. The Buddha spent three successive rainy seasons there and three other rainy seasons later.

After listening to the Dhamma, the king became a good and pious ruler but due to his past bad Kamma, he had to face an untimely and miserable death caused by his son’s wickedness.

ပရိသတ်ကြီးသည် ထိုစကားတို့ကို ကြားရသောအခါ လွန်စွာကျေနပ်ဖွယ်ဖြစ်လေသည်။ မြတ်စွာဘုရား တရားတော်ကို ဟောကြားရာ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး သောတာပန်အဖြစ် တည်၍ အရိယာချမ်းသာကို ခံစားရလေသည်။ တရားတော်ကိုနာကြားရပြီးနောက် မင်းကြီးသည် ဤသို့ဆိုလေသည်။ “အရှင်ဘုရား တပည့်တော် အိမ်ရှေ့မင်းသား ဘဝတုန်းက ဆုတောင်းငါးခုရှိခဲ့လေသည်။ ယခုတော့ ထိုဆုတောင်းငါးခုလုံးပြည့်ခဲ့လေပြီ။ ပထမတစ်ခုက တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ရန်၊ ဒုတိယ ဆုတောင်းက တရားတော်တို့နှင့်ပြီးပြည့်စုံပြီးသော ဆရာတစ်ဆူ တပည့်တော် တိုင်းပြည်ကို လာရောက်သီတင်းသုံးရန်၊ တတိယဆုတောင်းက တပည့်တော်သည် ထိုဆရာနှင့်အသိအကျွမ်းဖြစ်ရန်၊ စတုတ္ထက ထိုဆရာသမားမှ တပည့်တော်အား သစ္စာတရားတော်များဟောကြားရန်၊ ပဉ္စမက ဟောကြားသည့်အတိုင်း တပည့်တော်နားလည်သဘော ပေါက်ရန်တို့ဖြစ်ပါတယ်။ အခုဆုတောင်းငါးခုလုံးပြီးပြည့်စုံပါပြီဘုရား။”

ကျေးဇူးကြီးမားလှသော မြတ်စွာဘုရားအား ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် သဒ္ဓါကြည်ဖြူစွာဖြင့် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သော ဝါးတောဥယျာဉ်ကြီးကို မြတ်စွာဘုရားနှင့်သံဃာတော်များ သီတင်းသုံးရန် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့လေသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဥယျာဉ်၌ သုံးဝါဆက်တိုက် သီတင်းသုံးခဲ့ပြီး နောက်တစ်ကြိမ်တွင် သုံးဝါထပ်ပြီး သီတင်းသုံးခဲ့လေသည်။

မြတ်စွာဘုရား၏တရားတော်များကို နာယူပြီး မင်းကြီးသည် တိုင်းပြီးကို တရားမျှတ ကောင်းမွန်စွာအုပ်ချုပ်လေသည်။ သို့သော်လည်း အတိတ်ကံ မကောင်းသော မင်းကြီးသည် သားဆိုး၏ရက်စက်မှုကြောင့် ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့်သေဆုံးခဲ့ရလေတော့သည်။

2013

U.S.A

